

FARNÍ ZPRAVODAJ

říjen 2016

ročník 19

Církev československé husitské – farností Blansko a Vyškov, pro Boskovice, Brťov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovou Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice

BIBLICKÝ VERŠ PRO MĚSÍC ŘÍJEN:

„U koho bylo zaseto zrno Božího slova do dobré země, to je ten, kdo Boží slovo slyší i chápe a přináší úrodu, jeden stonásobnou, třetí třicetinasobnou.“
Matoušovo evangelium 13,23

Děkuvzdání za úrodu – slavnost první říjnové neděle

Slavnost děkuvzdání za úrodu je vrcholem podzimní sklizně, našeho snažení od prvních paprsků jara. Příprava půdy, setí, vláha, okopávání, čekání, zrání... sklizeň. Mnohá zrna padla na zmar. Ale ne všechna! Některá padla na úrodnou půdu. Půda je „přijala“. Ptáci je nevyzobali, lidé nezadupali, trní neudusilo, slunce nespálilo, deště nevyplavily. Zrno mohlo vzklíčit, růst, zrát a být sklizeno. Některá zrna se moc „nevyznamenalá“ přinesla užitek jen třicetinasobný, jiná naopak stonásobný. Už během rozsévání jsme měli ztráty... a nyní máme ještě daleko větší rezervy. Kdybychom, jako křesťané žili a pracovali na sto procent, to by teprve bylo úrody! To by naše společenství žilo a fungovalo!

Jak to, že stejná zrna vydávají tak rozdílný užitek? V čem to je? O úrodě rozhoduje řada faktorů. Jiná je půda na Hané, jiná na Vysočině. Rozséváč si půdu nevybírá. Plní svoje poslání. Je vděčný za to poličko, které má. Možná ta naše husitská půda, na kterou sejeme, není zrovna černozem. Ale rodí. Možná jen třicetinasobně a někdy méně. Ale přece to naše chudé pole nenecháme ležet ladem? Je to naše pole, naše odpovědnost, naše láska.

Další roli hraje vláha. Někdy bývá úroda osmdesátinasobná, ale když je suchý rok, jsme vděční za třetinu. Jestli prší nebo neprší, to je věc Boží, ne naše. Úsilí dobrého hospodáře je věc důležitá, ale o celkovém výnosu my nerozhodujeme. Někdy roste společenství farnosti, jako „z vody!“, jindy přijdou léta suchá. Rozséváme však stále, protože nikdo z nás dopředu neví, kde a kolik naprší!

Dalším faktorem je plodina, kterou sejeme. Každá má jiný výnos. Když u nás nasejeme metrák pšenice, sklízíme jich v průměru dvacet. V Izraeli jich mohlo být třicet. Když vysejete metrák hořčice, sklídíte stonásobek. A řepka olejná má výnos dokonce tisícinasobný. Ale běda nám, kdybychom seli jenom biopaliva! Potřebujeme také chleba, pochutnáme si na hořčici a máme rádi i mrkev, a ta vyroste z jednoho semene jen jedna.

Cílem zvěstování Božího slova není nejvyšší výnos za každou cenu. Cílem je nikoho neztratit a oslovit rozmanitou půdu lidských srdcí. Každému dát možnost. Pozvat a povzbudit všechny, kteří o to stojí. Ježíš není Mičurin, který chtěl každou vyšlechtit do maxima. Všiml si krásy polních lilijí, a tak musel mít rád rozkvetlou louku. A louka je krásná, protože je barevná a pestrá.

Jako křesťané nejsme a nemusíme být stejně „výkonní“. Někdo jiný je Petr, jiný Pavel, Jan, Jakub... Když prší, je úroda hojná. Když neprší, jsi rád, že sklídíš vůbec něco... Duchu svatému neporučíš! Kvetoucí společenství farnosti ze země nevydupeš... Ale kdo neseje, nic nesklídí. Nechat však pole ležet ladem, to by byl hřích. Nemůžeme srovnávat zbožnou jižní Moravu a severní Čechy. Kostel ve městě a na malé vesnici. Plné kostely za války a poloprázdné v době, kdy si lidé myslí, že všechno mají. Nemůžeme soudit mezi cukrovkou a pšenicí. Oboje potřebujeme chleba i cukr. Každý máme jiné podmínky. Ale každý z nás má svět i lidi kolem sebe čím obohatit i překvapit, za koho se modlit, o koho se duchovně postarat. Jakou půdu Ty dáš Pánu k dispozici pro novou setbu jeho slova?

Bratr farář Martin

MODLITBA

Pane, díky, že jsme různí a nemusíme mezi sebou v církvi soutěžit. Kdo z nás je výkonnější a důležitější. Děkujeme, že nás máš rád všechny, třicátníky, šedesátníky i setníky. Amen.

LITURGICKÝ KALENDÁŘ 20. až 24. NEDELE PO DUCHU SVATÉM

2. 10. Děkuvzdání za úrodu	18. 10. Lukáše evangelisty
28. 10. Den svobody, vyhlášení nezávislosti ČSR	31. 10. Slavnost reformace

SVÁTKY V MĚSÍCI ŘÍJNU 2016

Svátek evangelisty Lukáše 18. října.

Je evangelistou letošního roku a ještě po dva měsíce budeme naslouchat jeho svědectví víry. Povoláním byl lékařem v Antiochii. Jako společník apoštola Pavla se setkal i s dalšími apoštoly a sesbíral a sepsal svědectví o Ježíši Kristu asi po roce 70. Jako jediný z novozákonních pisatelů nepocházel ze židovství a k evangeliu napsal i pokračování z dějin prvotní církve – Skutky apoštolů.

Podle jeho podrobnějších zmínek ve Skutcích apoštolů, pocházel ze syrské Antiochie (Skutky apoštolů 6, 1-6; 11, 20-30; 13, 1n). Také Eusebius a Jeroným uvádějí, že

byl Syřanem. Názory na rodinu, z níž vyšel, se rozcházejí. Vystudoval však lékařství a nakonec se ukázal jako schopný spisovatel a znalec lidí s velmi citovým postojem. Uvádí se, že ke křesťanství jej zřejmě přivedli křesťané ze židovství, ač k židovskému národu nepatřil. Podle Kanona Muratoriho (ze 2. stol.) se za života s Ježíšem a jeho působením nesetkal a jeho zařazování mezi Ježíšovy učedníky je nesprávné.

Roku 50–51 se připojil k Pavlovi v Troadě (byl s ním na druhé apoštolské cestě) a podle některých úsudků ho provázal do konce jeho života. Je však dost pravděpodobné, že poté co s Pavlem došel do Filip, setrval v nich do roku 57, aby pomáhal upevnit Pavlovo dílo. Při Pavlově návratu ze třetí apoštolské cesty, na jaře roku 58, opět šel po jeho boku do Jeruzaléma (viz Sk 20,5-21,18). Zde se setkal s apoštolem Jakubem i s jeruzalémskými staršími a zřejmě také se ženami, jejichž jména v evangeliu uvedl pouze on (viz Lk 8,2-3; 24,10).

Nejnámějším se Lukáš stal sepsáním evangelia a Skutků apoštolů. Italský básník Dante označil jeho evangelium za nejkrásnější knihu světa. Lukáš v něm krásně ukazuje milosrdnou lásku Spasitele ke všem lidem, zdůrazňuje, že Ježíš přišel nejen pro Židy, ale i pro pohany a především pro hříšníky, pro lidi, kteří se vzdělili Božímu řádu. Ústřední myšlenku Lukášova evangelia vidíme ve větě: „Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co by zahynulo.“ (Lk 19,10). Jeho spis, bývá nazývaný evangeliem milosrdenství, Ducha svatého, žen a chvalozpěvů. O Duchu svatém píše ze všech evangelistů nejvíce. U všech významných osob zmiňuje vedení Duchem svatým, ať je to Jan Křtitel, Zachariáš, Simeon či jde o okamžik zvěstování nebo Ježíšova slova.

Na mnoha místech si všímá žen, např. v podobenstvích, upozorňuje na chudou vdovu, která dala za svého nedostatku, v příběhu Marie a Marty i žen na křížové cestě aj. To, že v jeho evangeliu mají ženy čestná místa, zatímco ve starověku byly ženy velmi podceňované, má další význam. Tím, že hovoří podrobněji o Marii, dává předpoklad, že informace čerpal přímo od ní a protože ji slovy vykresluje, je označován za malíře Matky Boží.

Lukášovo evangelium se od ostatních liší i zařazením čtyř básnických vložek či písní (Magnifikat – chvalozpěv Marie, Benediktus – chvalozpěv Zachariáše, Glória in excelsis Deo a chvalozpěv Simeonův).

Lukáš ukázal značnou citlivost ke smýšlení nežidů, pohanů a vynechal místa, která by se jim mohla zdát, tvrdá a zaznamenával vše, co je pohanům ke cti. Také s oblibou používal protiklady – např.: „Boháč a chudý Lazar;“ „Farizej a celník;“ nedůvěra Zachariáše a důvěra Marie.

Druhým Lukášovým dílem (po evangeliu, které je naukou Krista) jsou Skutky apoštolů, které lze označit za kroniku prvních let církve a pojednávají o šíření radostné zvěsti evangelia.

Znakem a hlavním atributem Lukáše je býk, protože jeho evangelium začíná Zachariášovou obětí a býk byl pro Židy obětním zvířetem.

ZVEME VÁS V MĚSÍCI ŘÍJNU

NEDEĚLE DÍKŮVZDÁNÍ ZA ÚRODU 2. 10. 2016

Tradičně první říjnová neděle je slavností poděkování za úrodu z našich polí, zahrad, sadů a vinogradů. Jsou to plody Božího požehnání, naší práce a síly země. **Díkůvzdání za úrodu prožijeme v neděli 2.10 v 9:00 hodin u nás, v Husově sboru, dřevěném kostele v Blansku. Prosím, kdo jste ochotní věnovat něco ze své úrody, přineste tyto dary s sebou na bohoslužby do kostela a i na bohoslužby v dalších místech našich farností.**

V Blansku je radou starších připravené, po bohoslužbách, farní setkání pro všechny generace.

Děkujeme za vaše dary, které budou předány, jako každý rok, do blanenského Domova Olga. Na setkání s vámi se těší Martin Kopecký, farář.

BIBLICKÉ HODINY V BLANSKU

Připravujeme pro vás, biblické hodiny v Blansku. **Biblické hodiny se konají každé úterý v 17:30 hodin ve farní kanceláři.** Při biblických hodinách se vracíme k biblickým textům uplynulé neděle. Probíráme jejich širší souvislosti. Věnujeme se zvláště prvnímu a druhému biblickému čtení.

Překonejte ostych a přijďte. Srdečně všechny zveme.

SETKÁNÍ MUŽSKÉ SKUPINKY V BLANSKU

Zveme všechny muže na setkání mužské skupinky, které se koná v pátek 14.10. v 19:30 hodin.

JEDNÁNÍ RAD STARŠÍCH

V měsíci říjnu se sejdou rady starších na svém jednání:

- v pondělí 17.10. v 19:30 hodin v Blansku
- ve středu 19.10. v 17:00 hodin ve Vyškově.

Zveme k účasti.

POZIMNÍ SBÍRKA HUMANITÁRNÍ POMOCI

Připravujeme další sbírku pro Diakonii Broumov. **Ve středu 19. října od 14:00 do 16:00 hodin před našim blanenským kostelem** máte možnost věnovat věci ze své domácnosti nebo šatníku pro dobročinné účely. Přineste prosím vše potřebné. Děkujeme!

ÚŘEDNÍ HODINY V BLANSKU

Cokoliv si potřebujete vyřídit v naší farnosti, můžete se domluvit na osobní setkání s bratrem farářem nebo pravidelně v zákristii v kostele. Pokud zde není bratr farář

je Vám k dispozici kostelník, který věci vyřídí.

KAŽDÉ PONDĚLÍ OD 16:00 DO 17:30 HODIN

KAŽDÝ PÁTEK OD 16:00 DO 17:30 HODIN

KAŽDOU NEDĚLI OD 8:00 DO 9:00 HODIN

ZMĚNA ČASU: V noci ze soboty 29. 10. na neděli 30. 10. se mění čas na střeoevropský, to znamená, že v neděli ve 3:00 v noci se vrací na 2:00 hodiny – budeme mít o hodinu delší noc 😊!

POUŤ NA SVÁTEK 28. ŘÍJNA 2016 DO HOVORAN A ČEJKOVIC

Srdečně Vás zveme na společnou pouť mezi hovoranské a čejkovické vinohrady v pátek 28.10. 2016. Po příjezdu do Hovoran prožijeme, v chrámu Spasitele, společně bohoslužby s místními bratřími a sestrami. Po bohoslužbách bude posvěcený památný kámen jubilea první české bohoslužby v Hovoranech. Místní farníci pro nás připravují bohaté občerstvení, degustaci svých vín a burčáků. Bude možnost si i zakoupit kvalitní místní vína. Posedíme, zaspíváme a odebereme se do Čejkovic. Místní věřící nás budou očekávat v templářských sklepích na zajímavou prohlídku a své obce.

Neváhejte a jeďte! Bude to stát za to!

Zájemci se prosím, hlase u bratra faráře Martina.

POZVÁNÍ DO SPOLEČNÉHO ZPĚVU

Chceme ještě více oživit zpěv, který krásně obohacuje naše bohoslužby. Našla se malá skupinka zpěváků. Srdečně zveme všechny další zájemce, kteří by byli ochotni zpívat. Jak říká Jan Amos Komenský: „Kdo zpívá, dvakrát se modlí“ zveme všechny ochotné. Nemusíte být hudebními znalci, ale stačí jen radost, chuť a ochotu zpívat. **Cvičíme každé úterý, po biblické hodině v Blansku tj. v 18:30 hodin a to všechny generace.**

SETKÁNÍ PRO MLÁDEŽ OD 7. DO 9. ŘÍJNA 2016 V BRNĚ

Každoroční setkání mladých Církve československé husitské dává prostor mladým lidem **seznámit** se svými vrstevníky, sdílet **duchovní hodnoty**, životní otázky i zažít několik dnů **plných zábavy**. Přijed' i Ty poznat nové tváře, zažít neopakovatelné chvíle, **prohloubit svoji víru**, ujistit se o nezměrnosti **Boží lásky**, nechat se posílit na cestě životem, užít si plno **legrace**, spočinout v kráse **Boží přítomnosti** s ostatními mladými husity z různých koutů naší vlasti. Nemusíš se bát, že na setkání třeba nikoho nebudeš znát, protože to se změní brzy po Tvém příjezdu. Od toho tato akce je! Také letos nás čeká plno hudby, zajímavých workshopů, pohybových i sebepoznávacích aktivit, ale zbude dost času i na „pouhé“ povídání si při grilování, tanec apod.

Neváhej a **přihlas se**, bude to stát za to!

Těšíme se na Vás a Vaše přátele!

PRVNÍ ZÁŘIJOVÁ NEDĚLE V BLANSKU

Na neděli 4. 9. 2016 jsme v Blansku připravili tzv. „Farní setkání“. Nejprve jsme společně prožili bohoslužby.

Děti měly s sebou školní aktovky a batohy. Bratr farář je všem na začátku školního roku požehnal a udělil dětem osobní požehnání do nového školního roku. 😊

Rada starších připravila, hned po bohoslužbách, setkání na zahradě u kostela. Pro děti několik soutěží, pro dospělé posezení a pro všechny občerstvení. Rozcházeli jsme se těsně před polednem. Jsme vděční, že naše snaha nevyzněla na prázdnou a vložená práce nebyla marná. Našli se ochotní lidé naše pozvání přijmout. Děkujeme a věříme, že i další setkání se bude líbit.

Blaženka Jabůrková

POUŤ 28. ZÁŘÍ L. P. 2016

Časně ráno, na slavnost knížete Václava, nás padesát poutníků za našich farností vyrazilo na podzimní pouť. Pěkný autobus a mladý pan řidič nás s příhodným počasím provázelo celým svátečním dnem. Pohodovou jízdou jsme dorazili za tři hodiny do jihočeských Mirovic. Krásně opravený, po ničivém požáru, místní kostel Mistra

Jana Husa a Jeronýma Pražského nás přivítal otevřenými dveřmi. S místními farníky i poutníky jsme prožili slavnost posvěcení. Po bohoslužbách vedených bratrem patriarchou, biskupy a kněžími následovalo příjemné společenské odpoledne. Bohaté občerstvení i zajímavý program byl doplněn seznámením s novými lidmi.

Závěrečná zastávka v Táboře a Pelhřimově byla tečkou za krásným dnem babího léta. Bohu díky za šťastný návrat domů.

Marie Hudcová se všemi poutníky.

UMÍME DĚKOVAT?

Z našeho slovního projevu se pomalu vytrácí jedno důležité slovo: „Děkuji“.

Mělo by to být jedno z prvních slov, které se dítě naučí říkat a také ho používat. Ve vztahu k Bohu i lidem.

Děkovat máme za rodiče za to, že se o nás v dětství starali, že nás vychovali, připravili pro život. Děkovat za učitele ve škole, že nás naučili vědomostem a dovednostem. Děkovat za svého faráře, který nás provází v duchovním životě.

Ze srdce děkujeme Bohu za náš život, zem, za mír a klid, za dostatek chleba vezdejšího. Vždyť bez Boží vůle se nic neděje, nebyli bychom nic. Ale my často všechno bereme, jako samozřejmost, nikoliv, jako dar a milost.

Zamysleme se nad tím a nebojme se říci ve svých modlitbách:

Pane Bože, děkuji Ti za všechno, co mi dáváš, děkuji Ti za lidi kolem sebe, prostě DĚKUJI! Amen.

Lidka Hadačová

VZDĚLÁVÁNÍ VE VÍŘE

KÁLEB, DRUHÝ DÍL S NÁZVEM:

„Obři současnosti a mentalita kobylek“

Biblická čtení: Numeri 13, 25–33 1. Korintským 1, 22–31

Jako Češi máme pověst skeptiků. Zvláště pro Američany a jiné cizince přijíždějící do naší země je často překvapivé, s jakou skepsí se setkávají, jak dobře víme, proč některé věci nejdou, nemohou jít nebo zaručeně nepůjdou. Skepse a cynismus je pro mnohé lidi jistou ochranou před megalomanstvím, hurá křesťanstvím i zklamáním z toho, že se skutečně mnohé věci nepodařily, i když do nich byly vkládány velké naděje. Cynismus a skepse jsou ale zároveň tím, co bere naději a produkuje pasivitu. Tak mnoho lidí, včetně mladých křesťanů je pasivních a stěžuje si, že nemohou nic změnit. Nevidí přitom ani to, že ve skutečnosti mají mnohem více příležitostí, než využívají a že je vždy dostatek možností, jak změnit alespoň něco a nečekat, až to za mne udělá někdo jiný. Cynismus ničí církev, občanskou společnost, politiku i manželství. Kdo se utápí v tom, že všechno nakonec špatně dopadne, že za vším je nějaká černota, že církvi jde přece hlavně o moc, že manželství je jen cár papíru, se nakonec s velkou pravděpodobností dočká splnění svých obav a skončí jen stěžováním a nečinností.

Jsme tak malí, že nemůžeme nic změnit? Netrpíme také my mentalitou kobylek?

Mojžíš na naléhání lidu a následně Boží pokyn, vysílá skupinu 12 zvědů do zaslíbené země a deset z nich se vrátilo s následující zprávou (Numeri 13,31–33):

Ale muži, kteří šli spolu s ním, tvrdili: „Nemůžeme vytáhnout proti tomu lidu, vždyť je silnější než my.“

Pomluvami zhaněli Izraelcům zemi, kterou prozkoumali: „Země, kterou jsme při průzkumu prošli, je země, která požívá své obyvatele, a všechen lid, který jsme v ní spatřili, jsou muži obrovité postavy.

Viděli jsme tam zrůdy – Anákovci totiž patří ke zrůdám – a zdálo se nám, že jsme nepatrní jako kobylky, vskutku jsme v jejich očích byli takoví.“

Káleb přináší jinou perspektivu „Vzhůru! Pojdme! Obsadíme tu zemi a jistě se jí zmocníme.“ ... „Nebojte se lidu té země. Sníme je jako chleba. Jejich ochrana od nich odstoupila, kdežto s námi je Hospodin. Nebojte se jich!“

Kde my sami trpíme mentalitou kobylek? Kde uctíváme vlastní bezmocnost a malost a znevažujeme Boha svou nevírou? Co jsou naši obři – v našem osobním životě, v našich společenstvích, zaměstnáních...?

ZRÁNÍ VE VÍŘE. Druhý díl: „Proč jdeme v neděli do kostela???”

Náhodný turista vstupuje do kostela jinak než my na bohoslužby. Turista se rozhlíží po uměleckých památkách.

Pro nás je kostel duchovní domov, místo:

- kde se setkáváme s ostatními sestrami a bratřími, uskutečňujeme společenství, jak to chce Pán Ježíš;
- kde společně děkujeme Bohu a rosteme a zrajeme se ve víře, naději a lásce;
- kde se orientujeme podle věčných hodnot a učíme se zvládnout jinak a plněji svůj život.

Proto se neptáme, zda do kostela v neděli jít musíme, ale jsme rádi, že jít můžeme. Tak je nám to jasné v teorii. A jak to vypadá v praxi?

„Mami, dneska jdi do kostela sama, nemám nějak náladu na vstávání!“ – „Nálady si nech na jindy!“ odpovídá maminka a tahá rezolutně pokrývku z pana syna.

Proč jít v neděli do kostela?

Copak apoštol Pavel, když v listě Galatským (5,22) vypočítává, co je v duchovním životě podstatné, nemluví výhradně o tom, co děláme venku? Nepíše tam: „musíš každou neděli do kostela“, ale spíše: buď laskavý, trpělivý, pokojný! Duch svatý chce skrze nás působit ne za zavřenými zdmi kostela, ale venku, mezi lidmi!

Na tyhle názory jste si už jistě odpověděli sami: my nejsme správní křesťané proto, že sem každou neděli chodíme. Je to přece naopak! Proto sem chodíme, abychom se učili a čerpali, jak žít s Kristem venku jako opravdoví křesťané. Jdeme do kostela,

abychom zde, na prvním místě, oslavovali Hospodina. My víme, že naše bohoslužba v kostele není cílem sama sobě. Je to škola té lásky, která vidí v člověku vedle mne bližního.

My víme, že naše nedělní bohoslužba není už proto dobrá, když je to slavnostní pastva pro oči a uši, ale že je tehdy dobrá, když nás naplní novou silou, elánem, chutí do dalšího všedního dne. Že je to naše tankovací stanice, kam jdeme načerpat energii a milost, abychom ze síly Ducha Kristova, který nás zde oslovuje, zvládli zákruty života venku.

Jak dopadl ten spor maminky se synem? „Jsem už velký, ty už nemáš právo nutit mě do toho, co se mi nechce“ prohlašoval líný spáč. To už maminku dohřálo a prohlásila: „Milý synku, kdybych tě neučila, co se ti nechtělo, tak bys ještě dneska dělal do plínek. Kdybych tě nehonila do učení, neuměl bys dodnes číst a počítat. Dokud mladý člověk nepochopí sám, co je pro něj dobré, je sním ještě dobře, když má někoho, kdo ho k tomu vede.“

Maminka nakonec „přesvědčila“ svého a líného syna, aby s ní do kostela šel. Ale jestli v kostele nepochopí, že se tu odehrává „ten největší příběh lásky ve světě“, že se tu jedná i o jeho osobu a jeho život, pak brzo přes mamčin příklad chodit přestane.

Slovo „bohoslužba“ znamená nejen, že my sloužíme Bohu, ale především to, že Bůh slouží nám. A to nelze někoho nutit, aby se dal zahrnout láskou a láskou oplácel. Nepolevit však v dobrém svědectví a příkladu, to je naše povolání.

Není snadné, zvláště mladému člověku, dát pochopit, co jsou chvilkové nálady člověka a co jsou naléhavé lidské potřeby.

Není snadné ubránit se v kostele pocitu zevšednění, když tolik modliteb, zpěvů, úkonů je pořád stejných. Zevšední stále stejná práce, zevšední si manželé, kteří se s láskou brali. A kde je zevšednění, tam je nuda a pocit: to už všechno znám. Už autor žalmu o tomto nebezpečí asi věděl, proto nás povzbuzuje: „Zpívejte Hospodinu píseň novou.“ Vyzývá to snad jen ke skládání nových písní, modliteb? To jistě ne. Vyzývá nás, abychom zpívali nově, s hlubším pochopením, s větším zápalem. A kdo jde touto cestou, ten nalézá stále nové hloubky v biblických a liturgických textech, ten se dna nedobere. Ten se pak v kostele nenudí.

A také ten se v kostele nikdy nenudí, kdo se naučí spojovat s nedělní bohoslužbou v kostele svou službu Bohu venku, tedy bohoslužbu svého všedního života.

Tato bohoslužba všedního života venku není ohrožená nudou, ta je rušná někdy až příliš. Ale také je ohrožená, hlavně dvěma věcmi: jednak pokušením zavírat oči před potřebami bližních, pokušením z lenosti a sobectví. A za druhé pokušením strachu. Strachu ze zklamání v druhých, strachu ze zlých lidí, strachu z vlastní slabosti, ze zklamání v sobě samém.

Lidé, kteří tato dvě pokušení plně zvládli, vynikají ve své generaci jako velké osobnosti, které každý obdivuje: kněz Martin Luther King, Matka Tereza... A kde

se v nich nabrala ta síla? Kde se naučili jednat s tak naprostou důvěrou v Boha? Kde jinde než v živém společenství bratří a sester ve víře.

Když na počátku 4. století chtěl císař Dioklecián vymýtít ve své říši definitivně křesťanství, vydal zákon, kterým pod trestem smrti zakázal účast na nedělní bohoslužbě. Věděl, že by tím smrtelně zasáhl samo centrum církve. Když se soudce v Kartágu ptal křesťanů polapených při bohoslužbě, proč tam chodí, když jde o život, odpovídali: „My bez nedělní bohoslužby nemůžeme žít.“ Tak to platí dodnes.

Nedělní liturgie má i v našem životě nenahraditelné místo. Přičiňme se všichni společně, aby byla živým a radostným setkáním s naším Pánem Ježíšem, abychom tu vždy znovu prožívali „největší příběh lásky“.

Pro mnohé neděle není „den, který nám daroval Pán“. Je to pouze „nepracovní den“.

Současný člověk je otupený záplavou vyhlášek, směrnic, nařízení, které se na něj odevšad hrnou, už není ochotný naslouchat, jen proto, že je to tak dáno. I u nedělní bohoslužby se ptáme proč? A nenajdeme-li přesvědčivou odpověď, nejdeme. Nejpresvědčivější argument, zda jít či nejít do kostela, je pro něj samotné slavení bohoslužby.

Ptal se před vánocemi lékař známého kněze: „Který kostel ve městě mi můžeš doporučit pro vánoční bohoslužbu? V kostele u nás je bohoslužba studená, neosobní, tak bez zájmu odbývaná a odříkávaná, že tam lidé přestávají chodit.“

Dobrá bohoslužba ještě nevzniká tím, že se vše vykoná přesně podle rubrik. Dobrá bohoslužba nevznikne ani proto, že se někdo nedrží rubrik a dělá svévole podle své hlavy. Dobrá bohoslužba vzniká tam, kde se stanovený rámec bohoslužby naplní tím, co nám dává Ježíš, a tím, co lidé očekávají a potřebují.

O dobrou nedělní bohoslužbu musí usilovat všichni, knězem počínaje, přes lektory a kůr až lidem v lavicích.

Při dobré bohoslužbě se propojuje oběť Kristova s obětí našeho denního života. Při dobré nedělní bohoslužbě uvidí všichni před sebou obraz Krista laskavého, milujícího. Takového, aby ho všichni rádi venku následovali. A následovat lze jen z lásky. Jen toho, koho si vážíme a máme rádi.

Tváří v tvář živému Kristu a laskavému je snadné radostně děkovat za život. Vděčně přijmout následující týden z ruky Boží.

Křesťanský způsob života, křesťanský způsob myšlení, to není člověku vrozené. To se musí postupně žít, vstřebávat a celým životem upevňovat. A to se daří jen ve společenství. Tak popisují Skutky apoštolů i vznik společenství církve: společně se scházeli, společně lámali chléb.

Víme dobře, že diskutovat o účasti na nedělní bohoslužbě je zbytečné. Až člověk překročí stín svých předsudků a pohodlí, tak sám pochopí. Naše víra roste a zraje ve společenství. Pán nás sytí dobrými věcmi.

MODLITBA

Náš brněnský bratr biskup J. J. Dovala nás již od počátku svého biskupského poslání zve k modlitbě. Každý den ve 20:00 hodin nás zve k připojení se k ostatním bratřím a sestřám, kterým nejsou věci lhostejné. Chtěla bych nás opět všechny v tento i jiný čas povzbudit: „Zapojme se také“. Když vám to nevychází ve 20:00 hodin, modlete se kdykoliv v jinou hodinu. Inspirujte se modlitbami, které máme v kancionálu nebo vlastními slovy. Každý měsíc bych vás chtěla poprosit, připojujme i společné modlitební úmysly. Budu se snažit je zde pro nás připravovat. Když mi pošlete svoje prosby, budu moc ráda. S vámi na vyškovsku se vidím na bohoslužbách, můžete mi je předat osobně, vy na blanensku můžete svoje modlitební úmysly poslat po bratru farářů.

Pamatujme v říjnu 2016, prosíme:

- za všechny řidiče, aby zdárně dojeli do cíle své cesty
- za dar odvahy bojovat duchovní zápas víry až do konce
- za vytrvalost v našem duchovním zápase ze silami zla a hříchu
- za mír a pokoj pro naši vlast a celou Evropu
- za moudré hospodaření s úrodou za našich zahrad, polí, sadů a vinohradů
- za ty, kdo v životě zrají pro nebeské království, za šťastnou hodinku smrti.

Amen.

BOHOSLUŽBY V ŘÍJNU 2016

BOHOSLUŽBY V ŘÍJNU 2016				
Sobota	1.10.			Tři svatební obřady
		18:00	Lysice	Obřadní síň úřadu Městysse
		19:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
Neděle <i>Děkuvzdání za úrodu</i> <i>Text: Lukáš 17,5-10</i> <i>Píseň: 81, 15</i>	2.10.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		8:00	Blansko	Kaple Rodiny Páně Senior centra
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		13:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		14:15	Vyškov	Sbor dr. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Švábenice	Obřadní síň obecního úřadu
Pátek	7.10.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	8. 10.			Dva svatební obřady
		14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle <i>Text: Lukáš 17,11-19</i> <i>Píseň: 41, 587</i>	9.10.	8:00	Blansko	Kaple Rodiny Páně Senior centra
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		10:45	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:00	Vítějeves	Obřadní síň obecního úřadu
		15:30	Černá Hora	Kaple Rodiny Páně
		18:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		17:00	Račice	Sbor Páně

Pátek	14.10.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	15.10.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
		15:30	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje – svatba
Neděle <i>Text: Lukáš 18,1-8</i> <i>Píseň: 171,85,162</i>	16.10.	8:00	Blansko	Kaple Rodiny Páně Senior centra
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		10:45	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		13:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		14:15	Vyškov	Sbor dr. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
Pátek	21.10.	17:30	Blansko	Dřevěný kostelík
Sobota	22.10.	Jeden svatební obřad		
		14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle <i>Text: Lukáš 18,9-14</i> <i>Píseň: 43</i>	23.10.	8:00	Blansko	Kaple Rodiny Páně Senior centra
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		10:45	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		15:30	Křtiny	Sakristie poutního kostela
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
Pátek	28.10.	POUŤ		Hovorany
		17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	29.10.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
		16:00	Blansko	Dřevěný kostel – svatba
		17:30	Ruprechtov	Obřadní síň úřadu
Neděle <i>Text: Lukáš 20,27-40</i> <i>Píseň: 23,121</i>	30.10.	8:00	Blansko	Kaple Rodiny Páně Senior centra
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		10:45	Brťov	Kaple Marie Matky Páně.
		13:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		14:00	Blansko	Hřbitov – Dušičková pobožnost
		14:15	Vyškov	Sbor dr. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně

Nakonec vtip pro zasmání:

Baví se dva faráři: „Včera jsem kázal přes hodinu, chlubí se jeden. No, to jsi musel být hotový, lituje ho kolega. Copak já, ale ti posluchači!
Ty jsi měl vidět!

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty.

Kontakt: telefon na farní úřad 606702768, e-mail: fararmartin@seznam.cz;

www.drevenykostelik.cz www.kostelyvyskovsko.hu.cz www.fararmartin.digiinfo.eu

Farnost Blansko č. účtu 244035648 / 0300 ; Farnost Vyškov č. účtu 1560157369/0800